

เอกสารเชิงวิเคราะห์เพื่อการพัฒนา

เรื่อง การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โดย ภูริพัฒน์ พุกกษาพิทักษ์

บทนำ

ในปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศได้ถูกนำมาใช้เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการดำเนินงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะฯ ได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการเรียนการสอน ด้านการให้บริการ นวัตกรรมและบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข่าวสารและประชาสัมพันธ์ ซึ่งในแต่ละด้านนั้นล้วนแต่มีความสำคัญและเป็นแรงผลักดันให้คณะฯ สามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างคล่องตัวและรวดเร็ว แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาที่รวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน นอกจากมีผลดีต่อการพัฒนาคณะฯ แล้วแต่ยังคงมีผลกระทบในด้านลบในหลายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะฯ อาทิเช่น ทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศที่หมดสภาพการใช้งานหรือไม่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในปัจจุบันอยู่เป็นจำนวนมาก การจัดสรรทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศไม่เหมาะสมกับการใช้งานจริง บุคลากรในคณะฯ ไม่สามารถปรับพฤติกรรมการทำงานร่วมกับเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ ได้ เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ล้วนแต่เป็นอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานดำเนินกิจกรรมของคณะฯ ทั้งสิ้น

การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถบริหารจัดการทั้งบุคลากรและเทคโนโลยีสารสนเทศได้นั้นต้องพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้แก่ ประสิทธิภาพ ความเหมาะสม แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสารสนเทศในอนาคตและปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม คนและวัตถุนำมาพิจารณาร่วมกันอย่างเป็นระบบ ให้มีความสำคัญโดยยึดเหตุผลความจำเป็นที่มีความสำคัญสูงสุดเพื่อควมมีประสิทธิภาพในการทำงานจะเป็นแนวทางที่ทำให้คณะฯ สามารถบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศได้มีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการบุคลากรในคณะฯ ให้มีความเข้าใจ การยอมรับ การปรับสภาพการทำงานให้เอื้อและสอดคล้องกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน การเสริมสร้างพื้นฐานทั้งในงานและสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องล้วนแต่มีความสำคัญทั้งสิ้น หากเราไม่สามารถบริหารจัดการทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศและบุคลากรในคณะฯ ให้สอดคล้องกันได้ คณะฯ ก็จะไม่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานภายใต้การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในคณะฯ

ปัญหาการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในการพิจารณาสถานการณ์ของการบริการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะ ฯ ในปัจจุบัน สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เป็นส่งผลการกระทบต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ ฯ ดังต่อไปนี้

1. ด้านบุคลากร

ปัจจัยหลักที่มีผลกระทบต่อพัฒนาคณะ ฯ ไม่ว่าจะเป็ด้านใด ๆ ตาม รวมทั้งในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศก็เช่นกัน ปัญหาด้านบุคลากรเป็นปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เนื่องจากถึงแม้ว่าคณะ ฯ จะมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยแต่ไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในคณะ ฯ แล้วนั้นคณะ ฯ ก็จะไม่สามารดำเนินกิจกรรมด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ได้ นอกจากนี้พื้นฐานความรู้ของบุคลากรก็เป็นปัจจัยสำคัญที่จะเป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้สามารถทำงานร่วมกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย หากบุคลากรมีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอคณะ ฯ จะต้องมีกระบวนการพัฒนาศักยภาพและปูพื้นฐานความรู้ให้กับบุคลากร ในด้านความรู้สึกรู้สึกของบุคลากรต่อการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงานเป็นอีกปัจจัยที่สำคัญเช่นเดียวกัน ถ้าบุคลากรมีความรู้สึกรู้สึกที่ไม่ดีต่อการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้งาน เช่น มองว่ายุ่งยาก วุ่นวาย บุคลากรต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงาน ปัญหาที่พบเมื่อเริ่มนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ คือ บุคลากรที่เป็นบุคลากรที่ทำงานในระบบเก่ามานานซึ่งโดยทั่วไปจะขาดทักษะการทำงานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ บุคลากรในกลุ่มนี้อาจไม่เพียงพอเพราะต้องปรับเปลี่ยนแนวทางการทำงานใหม่ที่ตนเองขาดความชำนาญ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงาน การขาดความมั่นใจว่าจะสามารถทำงานได้ หากปัญหาดังกล่าวไม่ได้รับการแก้ไขอย่างถูกวิธีแล้วจะส่งผลให้บุคลากรสูญเสียความมุ่งมั่นในการทำงานได้

บุคลากรหรือทรัพยากรบุคคลของคณะ ฯ นั้นนับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อองค์กรเป็นอย่างมาก หากบุคลากรไม่มีประสิทธิภาพและขาดความตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานแล้วคณะ ฯ ก็จะประสบปัญหาได้ ในด้านการบริหารบุคคลกับเทคโนโลยีสารสนเทศก็เช่นเดียวกัน จะต้องให้ความสำคัญกับบุคลากร หากคณะ ฯ มีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยแต่ขาดผู้ที่มีความพร้อมที่จะใช้งานก็ทำให้คณะ ฯ ไม่ได้รับผลการดำเนินการดังที่คาดหวังไว้ ปัญหาด้านบุคลากรมีความซับซ้อนที่ต้องอาศัยจิตวิทยา การสร้างแรงจูงใจ การสร้างการยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลง การให้โอกาสพัฒนาตนเองเพื่อให้เท่าทันเทคโนโลยีสารสนเทศ การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาตนเองของบุคลากรซึ่งจะล้วนแต่เป็นแนวทางที่คณะ ฯ ที่มีการปรับระบบการทำงานนำมา ใช้เป็นในการบริหารจัดการบุคลากร

2. ด้านการวางแผนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในอนาคต

การดำเนินการใด ๆ ก็ตามการวางแผนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตเป็นสิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญเช่นเดียวกัน ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเรียกได้ว่าทุก ๆ วันที่ผ่านไป เราก็จะมีเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ดังจะเห็นได้จากการพัฒนาของเครื่องคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน จากในอดีต ประมาณปี 2536 คอมพิวเตอร์ที่มีความเร็วในการประมวลผลสูงสุดที่มีจำหน่ายในท้องตลาดอยู่ที่ 66 MHz แต่ในปี 2550 คอมพิวเตอร์มีความเร็วในการประมวลผลสูงถึง 3.20 GHz (3200 MHz) ซึ่งมีความเร็วมากกว่า 50 เท่า ซึ่งยังคงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แม้แต่ในด้านอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น พรินเตอร์ ก็มีการพัฒนาจากแบบหัวเข็มมาเป็นแบบเลเซอร์ เทคโนโลยีระบบเครือข่ายก็มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วจากในอดีตเราสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายด้วยตัวอักษร ข้อความ เป็นหลักได้รับการพัฒนาจนสามารถส่งภาพ ส่งเสียง ส่งไฟล์วีดีโอ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้ไปในทุกภูมิภาคของโลก ด้วยเหตุนี้คณะฯ จะต้องมีการวางแผนที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ปัญหาที่พบในคณะฯ คือการขาดการวางแผนที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว เช่น การไม่มีแผนการสำรวจสถานการณ์ปัจจุบันของเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเป็นรูปธรรม การขาดการวางแผนนโยบายและจัดสรรงบประมาณที่เฉพาะเจาะจงเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ การไม่มีแผนล่วงหน้าในการจัดสรรทรัพยากรทดแทนส่วนที่ทรุดโทรมและเสื่อมสภาพไป เพราะเท่าที่พบจะเป็นการจัดสรรเฉพาะหน้าเป็นส่วนมา ส่วนที่สำคัญที่ทำให้การวางแผนทำได้ยากคือคณะฯ ขาดข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อนำมากำหนดนโยบายในการวางแผนในอนาคต การวางแผนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นในคณะฯ นั้นมักจะประสบปัญหาที่สำคัญคือ ผู้ที่ได้รับมอบหมายหน้าที่วางแผนขาดข้อมูลที่จำเป็น การขาดทีมงานที่ให้คำแนะนำ ทีมที่ปรึกษาที่มีความชำนาญหรือมีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะในส่วนราชการนั้นมีข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ ดังที่จะพบอยู่คือ การจัดซื้อเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นเป็นการซื้อที่ไม่ได้มีการวางแผนล่วงหน้าอย่างเหมาะสมแล้วก็จะก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น เมื่อมีการจัดซื้อของใหม่มาทดแทนแล้วของเก่าที่ไม่สามารถใช้งาน ไม่มีแนวทางในการจัดการที่ชัดเจน ทำให้การพัฒนาเป็นไปด้วยความยากลำบาก นอกเหนือไปกว่านั้นข้อจำกัดทางด้านงบประมาณที่มีอยู่ของคณะฯ ก็มีผลต่อการวางแผน

3. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ในปัจจุบัน คณะฯ มีการบริหารจัดการทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่มีแนวทางที่ชัดเจน นโยบายการบริหารแปรเปลี่ยนไปตามผู้นำคณะฯ หรือขึ้นกับตัวบุคคลเป็นหลัก ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น การจัดสรรทรัพยากรไม่เหมาะสมกับงาน บางงานมีทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกินกว่าความจำเป็นในงาน บางงานมีทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่เพียงพอต่อการทำงาน หรือการจัดสรรที่ใช้งบประมาณสิ้นเปลือง เช่น การมีเครื่องพิมพ์ประจำทุกโต๊ะซึ่งมาก

เกินความจำเป็น การขาดเครื่องมือ อุปกรณ์ ที่จำเป็นต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การไม่มีคอมพิวเตอร์และโปรเจคเตอร์ประจำห้องเรียนทุกห้อง การบริหารจัดการในปัจจุบันจะขึ้นอยู่กับความคิดของบุคลากรในคณะ ฯ เป็นหลัก การบริหารตามความรู้สึก ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาในด้านการบริหารจัดการ

แนวทางการแก้ไขปัญหา

การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะ ฯ นั้นมีแนวทางในการแก้ไขโดยแบ่งตามปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาในข้างต้น ดังนี้

1. ด้านบุคลากร

จากที่ได้กล่าวมาในข้างต้นว่าปัญหาด้านบุคลากรเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมาก ดังนั้นในการแก้ไขปัญหาด้านนี้ จะต้องอาศัยกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับบุคลากรเป็นรายคนหรือเป็นกลุ่ม โดยมีแนวทางการแก้ปัญหาดังนี้

1.1 การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น การยกตัวอย่างคณะ ฯ ที่ประสบความสำเร็จ การยกตัวอย่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในคณะ ฯ การเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนทัศนคติ การชี้แจง อธิบายให้เห็นถึงผลดีของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ เช่น งานที่ได้รับมอบหมายสามารถสำเร็จได้รวดเร็วขึ้น การตรวจสอบการค้นหาข้อมูลที่ต้องการรวดเร็วขึ้น การให้การยกย่องบุคคลที่สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อเป็นแรงจูงใจให้กับบุคคลอื่นในคณะ ฯ

1.2 การให้โอกาสหรือการเสริมสร้างศักยภาพให้กับบุคลากรในคณะ ฯ สิ่งหนึ่งที่มีผลต่อความรู้สึกของบุคลากรที่ไม่ดีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ การขาดความรู้ ความเข้าใจอย่างแท้จริงที่มีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ หากแต่การนำเทคโนโลยีมาใช้แล้วขาดการเสริมสร้าง การให้บุคลากรได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสมและพอเพียง บุคลากรนั้นก็จะไม่สามารถทำงานร่วมกับเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ คณะ ฯ ต้องมีการจัดฝึกอบรม การส่งบุคลากรเข้าร่วมการฝึกอบรมให้มากขึ้น แม้ว่าการฝึกอบรมนั้นทำให้งานที่บุคลากรนั้นต้องหยุดชะงักหรือดำเนินการล่าช้าไปบ้างและผลตอบแทนที่ได้จากการฝึกอบรมนั้นจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรให้ดีขึ้น บุคลากรสามารถทำงานร่วมกับเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีความสุขเพราะมีความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรม

1.3 การกำหนดนโยบายที่ชัดเจน สำหรับบุคลากรในคณะ ฯ นั้นต้องมีการกำหนดนโยบายการพัฒนาบุคลากรรวมทั้งการติดตามการพัฒนาของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานได้สอดคล้องกับนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะ ฯ ได้แก่ มอบหมายหน้าที่และมีการ

ติดตามการพัฒนาของบุคลากรอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน การเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันในเชิงนโยบายของคณะ ฯ ตามวัตถุประสงค์ของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อให้บุคลากรมีความเข้าใจตรงกันและปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน มีการวางเป้าหมายชัดเจน ได้แก่ บุคลากรจะต้องมีความเข้าใจในงานที่ปฏิบัติและเข้าใจในภาพรวมของงานที่ปฏิบัติที่สอดคล้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะ ฯ รวมถึงมีการติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายด้านบุคลากรและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

2. การวางแผนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในอนาคต

ในการแก้ไขปัญหาด้านนี้ สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการวางแผนคือข้อมูลทั้งในอดีตและปัจจุบันจะชี้ให้เห็นถึงสถานภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะ ฯ ได้อย่างชัดเจน เช่น จำนวนคอมพิวเตอร์ที่จัดซื้อในแต่ละปี ความเหมาะสมของการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในงาน รวมไปถึงถึงจำนวนของคอมพิวเตอร์ที่ไม่เหมาะสมกับการใช้งานในปัจจุบันแต่ยังคงมีใช้อยู่ ในการวางแผนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีแนวทางหลายแนวทางด้วยกัน คือ

2.1 การจัดทำฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศให้เป็นปัจจุบัน เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะ ฯ ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เช่น การเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดซื้อครุภัณฑ์หรือวัสดุทางเทคโนโลยีสารสนเทศ 5 ปีย้อนหลัง โดยมีการกำหนดรูปแบบการบันทึกข้อมูล ดังนี้ ข้อมูลคุณลักษณะทางฮาร์ดแวร์ของครุภัณฑ์ ข้อมูลคุณลักษณะทางซอฟต์แวร์ของครุภัณฑ์ อายุการใช้งานนับถึงปัจจุบัน ลักษณะการใช้งาน ข้อมูลการซ่อมบำรุง

2.2 การนำข้อมูลจากฐานข้อมูลการมาจำแนกตามลักษณะต่าง ๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ ความเหมาะสมของการนำไปใช้งานหรือความจำเป็นในการสรรหาครุภัณฑ์หรือวัสดุทดแทนหรือเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงาน โดยพิจารณาจากคุณลักษณะทางฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ ร่วมกันกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ของคณะ ฯ หรือนโยบายการพัฒนาในอนาคต รวมไปถึงอายุการใช้งาน การคุ้มค่าในการซ่อมบำรุงในอนาคตประกอบกัน จำแนกออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ คือ กลุ่มที่ต้องทำลายหรือยกเลิกการใช้งานและต้องการของใหม่ทดแทน กลุ่มที่ได้รับการปรับปรุงซ่อมแซมจึงจะสามารถใช้งานได้ กลุ่มที่ยังสามารถใช้งานได้ และกลุ่มที่จะต้องจัดหาใหม่

2.3 การกำหนดนโยบาย การจัดสรรงบประมาณ ที่ได้จากข้อมูลที่ได้รับการวิเคราะห์ในข้อ 2.2 ทั้ง 4 กลุ่ม สามารถจำแนกนโยบายได้ดังนี้

- **กลุ่มที่ต้องทำลายหรือยกเลิกการใช้งานและต้องการของใหม่ทดแทน** เป็นกลุ่มคณะ ฯ จะต้องจัดสรรงบประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อมาจัดซื้อของใหม่ทดแทนและกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการทำลายหรือยกเลิกการใช้งาน เช่น การจำหน่ายทอดตลาดหรือการทำลาย โดยพิจารณาตามความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อคณะ ฯ ให้มากที่สุด ในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นส่วนที่มี

อายุการใช้งานกว่า 5 ปีขึ้นไปหรือได้รับการซ่อมบำรุงหลายหนและไม่คุ้มค่าต่อการซ่อมบำรุงหรือการปรับปรุง

- **กลุ่มที่ต้องได้รับการปรับปรุงซ่อมแซมจึงจะสามารถใช้งานได้** เป็นกลุ่มที่คณะฯ จะต้องจัดหางบประมาณเพื่อนำมาปรับปรุงซ่อมแซมให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกลุ่มนี้ต้องพิจารณาความคุ้มค่าของการใช้งบประมาณประกอบด้วยเป็นสำคัญ เนื่องจากด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศที่รวดเร็วทำให้การลงทุนเพื่อการปรับปรุงให้สามารถใช้งานได้ต่อไปนั้น ต้องพิจารณาอย่างรอบครอบเนื่องจากการปรับปรุงซ่อมบำรุงอาจใช้งบประมาณสูงกว่าการสรรหาของใหม่มาทดแทนก็เป็นได้ ส่วนใหญ่กลุ่มนี้จะมีอายุการใช้งานมาแล้วประมาณ 3 - 5 ปี

- **กลุ่มที่ยังสามารถใช้งานได้** เป็นกลุ่มที่ยังคงสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปนั้นมักจะเป็นกลุ่มที่จัดหามาในช่วงเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมา ซึ่งหากในการจัดหามีการกำหนดคุณลักษณะต่าง ๆ ที่รองรับการทำงานได้ในอนาคตทั้งในด้านฮาร์ดแวร์หรือด้านซอฟต์แวร์ กลุ่มนี้จะยังคงสามารถใช้งานได้อีกไม่ต่ำกว่า 2 – 3 ปี

- **กลุ่มที่จะต้องจัดหาใหม่** เป็นกลุ่มที่เกิดจากความจำเป็นที่จะต้องหาทดแทนกลุ่มที่ทำลายหรือยกเลิกใช้งานรวมทั้งความจำเป็นที่เกิดจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ มาใช้และความไม่เพียงพอต่อบุคลากร ในกลุ่มนี้จะคณะฯ สามารถวางแผนในการกำหนดคุณลักษณะทางด้านต่าง ๆ ให้รองรับการทำงานในอนาคตได้

3. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ในการแก้ไขปัญหาด้านนี้มีแนวทางหลายแนวทางด้วยกัน คือ

3.1 การจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมกับการใช้งานจริง เช่น การจัดสรร

คอมพิวเตอร์ให้เหมาะสมกับงานและเหมาะสมกับบุคลากร เช่น คอมพิวเตอร์มีคุณลักษณะสูงเกินไปกับงานที่ใช้ทำให้เกิดความไม่คุ้มค่า ส่วนงานที่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้คอมพิวเตอร์ที่มีคุณลักษณะสูงกลับได้รับการจัดสรรคอมพิวเตอร์ที่มีคุณลักษณะต่ำเกินไป

3.2 การจัดสรรทรัพยากรตามความจำเป็น เช่น ส่วนใดในคณะฯ มีความต้องการ

และเมื่อพิจารณาแล้วมีความจำเป็นก็จัดสรรให้ส่วนนั้นไป หรือทรัพยากรใดสามารถใช้ร่วมกันได้ เช่น พรินเตอร์ ก็จัดสรรให้เหมาะสมอย่างมีเหตุมีผล รวมไปถึงการจัดสรรทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศประจำห้องเรียนก็เช่นเดียวกัน ต้องพิจารณาว่าห้องใดมีความจำเป็นมากกว่ากัน เช่น ห้องที่มีความจุมาก มีการใช้งานในปริมาณมาก ก็ควรที่จะได้รับการจัดสรรก่อน

อุปสรรคในการแก้ไขปัญหา

แนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศดังที่นำเสนอมาในข้างต้นนั้น อาจมีข้อจำกัดหรืออุปสรรคที่ส่งผลให้แนวทางในการแก้ไขปัญหาไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งในการแก้ปัญหานั้นจะต้องพิจารณาถึงอุปสรรคหรือข้อจำกัดดังต่อไปนี้

1. **ด้านบุคลากร** การกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาในด้านบุคลากรนั้น มีอุปสรรคหรือข้อจำกัดหลายประการที่ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาไม่ประสบผลสำเร็จตามที่ต้องการ ได้แก่ การขาดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองหรือการไม่กระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองของบุคลากร

2. **การวางแผนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในอนาคต** ในการวางแผนเพื่ออนาคตมีอุปสรรคที่สำคัญ คือ ข้อจำกัดทางด้านงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในแต่ละปีงบประมาณที่ได้รับในแต่ละปี การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาประมวลผลทำได้ยากเนื่องจากในปัจจุบัน คณะ ๗ ขาดทีมงานที่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเพียงพอ รวมไปถึงการดำเนินนโยบายการที่ไม่สามารถทำได้เนื่องจากข้อจำกัดทางงบประมาณ เช่น กลุ่มที่ต้องจัดหาทดแทนแต่ไม่สามารถจัดหาได้เนื่องจากมีเงินไม่เพียงพอหรือไม่ได้ของงบประมาณในส่วนนี้ไว้ ทำให้ยังต้องใช้คอมพิวเตอร์ในกลุ่มนี้ต่อไป

3. **ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน** การบริหารจัดการในด้านนี้จะกระทบต่อบุคลากรโดยตรง ซึ่งหากไม่สามารถสร้างความเข้าใจอันดีแล้ว ก็อาจจะส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในการบริหารงานได้